

Da de saaledes ovenfor nævnte Tvangsforanstaltninger findes ikke alene at medføre urimelige Konsekvenser, men endog forfejler de tilstræbte Formaal, dersom de ikke sættes i Forbindelse med andre særdeles omfattende og i Landenes økonomiske Liv dybt indgribende Foranstaltninger, mener Konferencen ikke at kunne tilraade Anvendelsen af nogen saadan Foranstaltning til Forebyggelse af Fragtstigning under de nu herskende Krigsforhold.

Idet Konferencen derefter er gaaet over til at undersøge, hvorvidt en Regulering af Fragterne skulde kunne iværksættes uden Tvangsforanstaltninger, har Spørgsmaalet om Muligheden af at ophæve eller dog i det mindste forringe de Faktorer, der som ovenfor nævnt har været medvirkende til Fragternes Stigning, stillet sig i første Række.

Saa vidt Konferencen kan se, kan man imidlertid vanskeligt indvirke derpaa ad anden Vej end ved muligvis at træffe Foranstaltninger til at opnaa en Forkortelse af de lange Ophold i Havnene. Kunde noget saadant gennemføres, blev i samme Forhold, som dette lykkedes, Udgifterne mindre, ligesom ogsaa Tonnagen gennem Rejsernes hurtigere Forløb blev sat i Stand til at udføre flere Transporter.

Da Tilgang af Tonnage som forud anført virker til at bringe Fragterne ned, har man i Konferencen ogsaa taget under Overvejelse, hvorvidt, og i saa Fald paa hvilken Maade, man skulde kunne opnaa en hurtig Forøgelse af den under Krigen for Koffardifarten til Raadighed staaende Tonnage.

Nybygning af Tonnage foregaar stadig og Skibsværfterne er, for saa vidt de ikke er beskæftigede for Krigsmarinernes Regning, fuldt optagne af Nybygninger for Handelsflaaden, men disse Nybygninger er end ikke tilstrækkelige til at dække den under de nu raadende Forhold forøgede Afgang af Tonnage.

Hertil kommer endvidere, at Flertallet af de allerede paabegyndte Nybygninger ligesom Ny-Kontraheringer ikke bliver disponible, før længere Tid er forløben.

Nogen Afhjælpning af den nuværende Fragtstigning gennem Nybygninger kan saaledes ikke paaregnes.

Derimod kunde en Forøgelse af den disponible Tonnage ske ved, at man gennem forenede diplomatiske Forhandlinger fra de skandinaviske Lande kunde udvirke, at Skibe, tilhørende Tyskland eller andet krigsførende Land og som for Øjeblikket er unddragne Anvendelse, gjordes tilgængelige for Salg til neutrale Magter.

Indenfor Konferencen har man ogsaa drøftet den Udvej, at Staten, eller Importørerne ved Medvirkning af Staten, sikrer sig Tonnage, enten gennem Befragtning for *Rejser* under en vis længere Periode eller ved Befragtning paa *Tid*.

Gennem en saadan Fremgangsmaade kunde sikkert en noget lavere Fragt end den i Øjeblikket gældende opnaaes, men mod Indgaaelse af en saadan for længere Tid gældende Fragtaftale kan indvendes, at Befragteren derved løber Risikoen for ikke at kunne nyde Fordelen af en derunder mulig indtræffende Nedgang i Fragterne.

Denne Ulæmpe kan dog maaske afhjælpes derved, at man i Fragtkontrakten indfører en modificeret „benefit of fall“ Klausul. En Fragtkontrakt kunde saaledes f. Eks. indgaaes for en vis længere Tid paa Betingelse af, at naar Fragten i det aabne Marked for tilsvarende Varer under Kontrakt-Perioden gaar ned under den aftalte Fragt, skal denne nedsættes, men til Gengæld for, at der fra Begyndelsen er betalt en Fragt, som laa under den dagældende Markedsfragt, skal den ikke gaa helt ned til den senere indtraadte lavere Fragtsats, men til en Fragtsats, som overstiger den sidstnævnte med et